

Kodisjoki oli alun perin Laitilan kylä, joka itsenäistyi kunnaksi vuonna 1869, mutta jäi edelleen saarnahuonekuntana Laitilan seurakuntaan. Vuoden 2007 alusta Kodisjoesta tuli osa Rauman kaupunkia ja saarnahuonekunta liittyi Rauman seurakuntaan. Nykyinen kirkkolaki ei tunne saarnahuonekuntaa seurakunnan osana, mutta 1700 -luvulta olevan itsehallinnon soisi jatkuvan ainutlaatuisena perinteenä.

Hallinnon lisäksi ovat omistussuhteet erikoiset. Korkeimman oikeuden päätöksen (1989) mukaan Kodisjoen isojaon jakokunta omistaa Kodisjoen pappila-, kirkko- ja hautausmaa-alueen rakennuksineen. Päätös perustuu todisteisiin, jotka osoittavat, että kodisjokelaiset ovat ilman emäseurakunnan osallistumista kustantaneet alueen ja rakennukset.

Kirkkoon kun kellot kutsuvat,
suo sinne tiemme johtaa,
niin että kasvos armahat
kansasi siellä kohtaa.
Sinua, Herra, kiitämme!
Ristisi voitto kaikille
tuonut on autuuden toivon.

Tervetuloa tutustumaan!

Katso lisätiedot
verkkosivuiltamme
www.raumanseurakunta.fi/
kodisjoen-saarnahuonekunta

Kodisjoen kirkko

Kodisjoen kirkko on rakennettu vuonna 1906. Sen on suunnitellut raumalainen urkuri Johan Frederik Lindegren. Kirkko on puinen pitkäkirkko, jonka pohjoispuolella on sakaristo ja eteläpuolella asehuone ristin sakaroitten tapaan. Torni on kolminivelinen, ja alkuaan siinä oli pyramidikatto. Vuonna 1943 tornin yläosa tuhoutui tulipalossa ja huippu muutettiin suipoksi.

Kodisjoen ensimmäinen kirkko oli rakennettu saarnahuoneeksi vuonna 1778 ja siihen oli lisätty torni 1800 -luvun alkupuolella. Se purettiin uuden kirkon tieltä vuonna 1906.

Kirkossa on esillä joitakin vanhan kirkon esineitä.

Urkuparven lampeteista toinen oli vanhan kirkon saarnatuolin ja toinen lukkarin penkin takaseinällä valonlähteenä. Urkuparven eteisessä on takorautainen kynttiläkruunu. Alttaria lähinnä oleva kristallikruunu on hankittu vuonna 1812. Sitä on muutettu sähköistämisen yhteydessä. Alttariseinän öljypainokset ovat samalta vuodelta. Alttari-ikkuna molemmin puolin olevat puttot, ”enkelpoja” sanotaan Kodisjoella, on mainittu ensi kerran vuonna 1836. Takaseinän vitriinin messukasukat ovat vuodelta 1851 ja kolehtihaavit eli kukkarot 1870 -luvulta. Suurin osa vanhan kirkon säilyneistä esineistä on koottu torniin museota varten.

Uudempi esineistö on lähes kokonaan lahjoituksena saatua. Taiteilija Edwin Lydén lahjoitti maalauksensa Pääsiäisaamu (1949) syntymäkuntansa kirkkoon. Se on eteläseinällä, samoin paikallisen taiteilijan Eila Samaletdinin työ Jeesus itki. Alttarilla on kodisjokelaisen taiteilijan Väinö Ylénin Kristus-patsas. Kirkko sähköistettiin vuonna 1955. Neljä kristallikruunua on saatu sen jälkeen. Ensimmäiset urut hankittiin vasta vuonna 1967. Nykyiset urut ovat

vuodelta 1991. 10-äänikertaiset urut on rakennettu Nummelassa Matti Erolan urkutehtaassa.

Ensimmäinen hautausmaa oli vanhan kirkon ympärillä. Se on osaksi uuden kirkon, osaksi sankarihauta-alueen alla. Vain saarnaaja E. L. Lydénin ja hänen poikansa hautaristit ovat jäljellä. Hautausmaan eteläisessä laajennusosassa (vuonna 1811 ja 1840) on nykyisin enää kaksi merkittyä hautaa ja kodisjokelaisen rukoilevaisvaikuttajan Mikael Kaupin muistokivi. Nykyisin haudataan kirkon luoteispuolella olevaan hautausmaahan, joka perustettiin vuonna 1890. Hautausmaan rakentaminen aloitettiin alueen takaosasta ja hautapaikkoja lisättiin tarpeen mukaan. Nyt on etuosakin täyttymässä.

Kirkon vieressä sakastin puolella on kaksi ruumiskiveä, isompi miehen ja pienempi naisen arkkua varten. Isompi kivi on vuodelta 1906, pienempi 1930 -luvun alusta. Arkku tuotiin kivelle ja kannettiin siitä veisaten hautaan. Vieressä on muualla haudattujen muistokivi (2005). Sankaripatsaan ja hautakivet on suunnitellut taiteilija-arkkitehti Kirsti Liimatainen.

